

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113239214
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113239214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpená TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: H. P., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom XXX XX S. XX, štátny občan SR, o zaplatenie 6.828,90 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 6C/96/2014-82 zo dňa 13.10.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 6C/96/2014-82 zo dňa 13.10.2015 zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie 6.828,90 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 6.828,90 eur od 11.5.2011 do zaplatenia. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Zároveň určil, že zmluvná podmienka obsiahnutá v ust. čl. 18 bod 18.14. všeobecných obchodných podmienok účinných od 1.8.2002, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o splátkovom úvere č. 0362668956, uzavretej dňa 11.2.2005 medzi obchodnou spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00151653, ako veriteľom a H. F., nar. XX.X.XXXX, zomr. X.X.XXXX, ako dlžníkom v znení: „klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky“. Je neplatná z dôvodu jej neprijateľnosti.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ podaným návrhom sa domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by odporcovi bola uložená povinnosť zaplatiť mu žalovanú sumu spolu s úrokmi z omeškania a nahradiť mu trovy konania na tom skutkovom a právnom základe, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0568/2011/CE zo dňa 24.3.2011, uzavretej medzi postupcom spoločnosťou Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „SISp“) a ním ako postupníkom postúpil na neho postupca pohľadávku voči odporcovi. Postupca a H. F. ako dlžník uzatvorili dňa 11.02.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0362668956. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 300.000,- Sk (9.958,18 eur). Dlžníčka zomrela XX.XX.XXXX. a súd dedičské konanie zastavil podľa ust. § 175h O.s.p., keďže dlžník nezanechal žiaden majetok, zomrel

nemajetný. Pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 13.820,27 eur, ktorá pozostávala z istiny 12.720,28 eur a príslušenstva v sume 1.099,99 eur, ktoré predstavuje príslušenstvo, ako bolo už vyššie uvedené, ktoré si však v tomto konaní neuplatňuje. Dňa 26.04.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 26.04.2011 a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 10.05.2011. Podľa zmluvy postupca poskytol dlžníkovi úver vo výške 300.000,- Sk (9.958,18 eur), ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 4.034,- Sk (133,90 eur) vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. V tomto konaní si tak uplatňuje splátky úveru splatné od 20.11.2010 do 20.01.2015 v počte 51 a celkovej výške 6.828,90 eur, ktoré neboli uhradené ani čiastočne.

Odporca uviedol, že navrhovateľ si voči uplatňuje nárok z titulu jeho ručenia pri poskytnutí úveru, pretože H. F. zomrela dňa XX.XX.XXXX a nárok voči nemu bol uplatnený dňa 22.11.2013. H. F. si vzala spotrebiteľský úver pre osobnú potrebu, preto s ohľadom na ustanovenia Občianskeho zákonníka vznáša námietku premičania.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním mal preukázať, že zmluvou o splátkovú úver č. 362668956 zo dňa 11.2.2005, založený medzi SISp ako veriteľom a H. F. ako dlžníkom, vznikol záväzkovo právny vzťah, na základe ktorého bol poskytnutý za dohodnutých podmienok úver - peňažné prostriedky do sumy 300.000,- Sk H. F. ako dlžníkovi a jej vznikla povinnosť vrátiť tieto peňažné prostriedky SISp aj s úrokmi s dohodnutými poplatkami v pravidelných mesačných splátkach vo výške 4.034,- Sk so splatnosťou do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca so splatnosťou prvej splátky dňa 20.3.2005 a poslednej splátky 20.1.2015. Predmetná zmluva má znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 23 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. a bez najmenších pochybností išlo o formulárovú zmluvu, ktorá bola uzavieraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah tejto zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohol. Preto v zmysle ust. § 23a ods. 2 zák. č. 634/1992 Zb. sa na túto zmluvu vzťahujú primerane ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení zák. č. 150/2004 Z.z.

Navrhovateľ si v konaní uplatňoval pohľadávku s príslušenstvom, ktorú mal nadobudnúť ako postupník postúpením pohľadávky zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3.2011 č. 0568/2011/CE podľa § 524 Občianskeho zákonníka od SISp ako pôvodného veriteľa a postupcov vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere č. 362668956. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie odporcu, túto vyvodzoval z ručiteľského záväzku odporcu podľa § 303 Obchodného zákonníka a tej skutkovej okolnosti, že dlžník nespĺnil svoj záväzok splácať splátky úveru riadne a včas, preto bolo dôvodné vymáhať pohľadávku od odporcu ako ručiteľa. Keďže ešte pred postúpením pohľadávky došlo k úmrtiu dlžníka H. F., ktorá zomrela ako nemajetná, súd prvého stupňa považuje za potrebné uviesť, že hlavný záväzok medzi SISp ako veriteľom a H. F. vznikol zo zmluvy o úvere a keďže zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod, riadi sa tento záväzkovo právny vzťah Obchodným zákonníkom a súčasne aj ručenie ako akcesorický vzťah vzniknutý pri zabezpečení hlavného záväzku dlžníka vrátiť na základe zmluvy o úvere poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky v zmysle ust. § 261 ods. 4 Obchodného zákonníka (nie ustanoveniami Občianskeho zákonníka o ručení - § 546 a nasl.).

Súd prvého stupňa sa ďalej zaoberal postúpením žalovanej pohľadávky pôvodným veriteľom SISp na navrhovateľa. Keďže v danom prípade išlo o pohľadávku, ktorá bola poskytnutá vo forme úveru dlžníkovi H. F., je potrebné v súvislosti s postúpením tejto pohľadávky brať zreteľ aj na oprávnenie banky postúpiť pohľadávku za podmienok podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, keď z uvedeného ustanovenia § 92 ods. 8 vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu bez súhlasu klienta iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu, a to iba za podmienky, že klient (dlžník) je napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením tejto časti svojho peňažného záväzku voči banke. Navrhovateľ však v konaní nepreukázal na plnenie vyššie uvedených podmienok pre vznik oprávnenia banky postúpiť žalovanú pohľadávku voči dlžníkovi z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 11.2.2005. Pokiaľ ide o časť pohľadávky zodpovedajúcej splátkam vo výške 133,90 eur, splatným v období od 20.04.2011 do 20.01.2015, t. j. vo výške 6.159,40 eur (46 splátok x 133,90 eur) nebolo v konaní preukázané, že ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. ku dňu 24.03.2011 vôbec došlo k ich predčasnej splatnosti (keďže mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená až navrhovateľom po postúpení pohľadávky dňa 26.04.2011). V zmysle už vyššie uvedeného tak nebolo preukázané, že banka bola bez súhlasu dlžníka (resp. jeho právnych nástupcov), ktorý navrhovateľ v konaní mimo iné nepreukázal, postúpiť nesplatnú časť svojej pohľadávky vyplývajúcej z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere. Rovnako však nebolo navrhovateľom preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom

úvere aj v ďalšej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.01.2011 do 20.03.2011, t. j. vo výške 401,70 eur (3 splátky x 133,90 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala pred postúpením pohľadávky, t. j. pred 24.03.2011, avšak omeškanie dlžníka v prípade týchto splátok netrvalo nepretržite viac ako 90 dní. Napokon navrhovateľom nebolo preukázané naplnenie podmienok pre vznik oprávnenia banky bez súhlasu dlžníka postúpiť pohľadávku z predmetnej zmluvy o splátkovom úvere aj v zvyšnej časti zodpovedajúcej splátkam splatným v období od 20.11.2010 do 20.12.2010, t. j. vo výške 267,80 eur (2 splátky x 133,90 eur), a to aj napriek tomu, že už išlo o splátky, ktorých splatnosť nastala viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky (teda dlžník bol v omeškaní s plnením týchto splátok nepretržite dlhšie ako 90 dní), t. j. pred 24.03.2011, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že k tomuto omeškaniu došlo aj napriek písomnej výzve banky podľa cit. ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Keďže tak v konaní nebolo preukázané naplnenie uvedených podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. pre vznik oprávnenia SISp postúpiť žalovanú pohľadávku na navrhovateľa, súd prvého stupňa hľadel na dvojstranný právny úkon SISp a navrhovateľa, t. j. na zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 v časti postúpenia žalovanej pohľadávky, ako na neplatný právny úkon urobený v rozpore so zákonom podľa ust. § 39 OZ. Na základe neplatného právneho úkonu však navrhovateľ nemohol nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od odporcu ako ručiteľa uspokojenie žalovanej pohľadávky s príslušenstvom z dôvodu, že ju nespĺnil dlžník. Na uvedenom nemení nič ani ust. čl. 18 bod 18.14.VOP, podľa ktorého klient (dlžník H. F.) výslovne súhlasila s tým, že SISp je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek záväzky na tretiu osobu. Súd prvého stupňa považuje túto zmluvnú podmienku za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, ktorá je absolútne neplatnou podľa ust. § 53 ods. 4 OZ. Na daný záväzkovo-právny vzťah medzi SISp a dlžníkom H. F. založený predmetnou zmluvou o splátkovom úvere sa bez akýchkoľvek pochybností primerane vzťahovala úprava podľa ust. § 52 a nasl. OZ. V zmysle cit. ust. § 52 ods. 1 v spojení s cit. ust. § 53 ods. 1 OZ možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku len takú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá vyplýva z vopred dodávateľom pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a jej obsah spotrebiteľ (v danom prípade dlžník H. F.) nemohol individuálne ovplyvniť a súčasne, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa dospel k právnomu záveru k záveru o naplnení oboch podmienok a deklaroval neplatnosť dotknutej zmluvnej podmienky uvedenej v cit. ust. čl. 18 bod 18.14. VOP ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom túto súčasne uviedol v zmysle ust. § 153 ods. 4 O.s.p. aj vo výroku tohto rozsudku. Preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1, no keďže si odporca ako úspešný účastník náhradu trov neuplatnil, súd rozhodol tak, že mu ich nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Vytýkal prvostupňovému súdu nesprávne rozhodnutie a v tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR 4Obo 210/01, uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/133/2013, na rozhodnutie Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 12C/63/2014 a zdôraznil, že nesúhlasí s vyhlásením zmluvnej podmienky obsiahnutej v ust. čl. 18 bod 18.14. VOP za neplatnú. Má za to, že rozhodnutie súdu je v tomto smere nedostatočne odôvodnené a odvolateľ nevie, prečo je uvedená zmluvná podmienka neprijateľná. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil, resp. zmenil a návrhu vyhovel.

Odporca k podanému návrhu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa ust. § 202 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Odôvodnenie rozsudku je zrozumiteľné, jasné a vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd podľa vyššie citovaného ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať a v podstatných bodoch na ne odkazuje, keď zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevysporiadal už súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, preto odvolací súd nemohol prisvedčiť argumentom odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolanie, ktoré odvolací súd považoval vyslovene za účelové a nedôvodné. S poukazom na uvedené odvolací súd, keďže nemohol nič vytknúť rozhodnutiu súdu prvého stupňa, v ktorom nezistil žiadne pochybenie, tento rozsudok ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní navrhovateľ nebol úspešný, preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania, úspešný bol odporca, ktorému však v súvislosti s odvolacím konaním trovy nevznikli, preto bolo rozhodnuté, že sa odporcovi náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.